

[Arne Jensen]

»Kan statsministeren oplyse, hvor mange ministre der har været fraværende fra deres ministerier i perioden mellem den 1. og den 20. februar i år, og oplyse, hvilke ministre der i samme periode har overtaget ansvarsområderne?«

Begrundelse

Ministrenes rejseaktivitet har ifølge dagbladene været overordentlig stor i den pågældende periode. Både af hensyn til de store rejseudgifter og effektiviteten i centraladministrationen er det ønskeligt, at ministre passer deres arbejde.

Svar (23/2 90):

Statsministeren (Poul Schlüter):

Jeg kan oplyse, at 12 ministerier i tidsrummet fra 1. til 20. februar i år i en del af perioden har været ledet af en fungerende minister.

Følgende 12 ministre har fungeret: stats-, udenrigs-, økonomi-, skatte-, forsvars-, undervisnings- og forsknings-, justits-, indenrigs-, energi-, kirke- og kommunikations-, arbejds- samt industriministeren.

At der har været en del rejseaktivitet i det nævnte tidsrum, skal ses i sammenhæng med Folketingets vinterferie, hvor der ikke har været møder i Tinget i perioden fredag den 9. til mandag den 19. februar.

Jeg mener kun, der er grund til at være tilfreds med, at adskillige ministre har formået at placere enten private udenlandsrejser eller tjenstlige rejser netop i vinterferieperioden.

Spm. nr. S 536

Til statsministeren (16/2 90) af:

Arne Jensen (S):

»Finder statsministeren det forsvarligt, at en minister passer fire ministerier på én gang, og vil statsministeren i bekræftende fald forklare, hvorfor der ikke er indarbejdet besparelser på tre ministerlønninger i den nye finanslov?«

Begrundelse

Der henvises til avisartikler i henholdsvis B.T. søndag den 11. februar og Ekstra Bladet tirsdag den 13. februar 1990 om multiminister Niels Helveg Petersen, der klarer op til fire ministerier ad gangen.

Svar (23/2 90):

Statsministeren (Poul Schlüter):

Ja, jeg finder det forsvarligt, at én minister i et kortere tidsrum også fungerer i andre ministerier.

Spm. nr. S 537

Til indenrigsministeren (16/2 90) af:

Gade (SF):

»Vil ministeren sørge for, at der i relevante internationale organisationer stilles forslag om, at der indføres en pligt for lande, der vil opføre a-kraft-værker samt foretage større ændringer, herunder udvidelser, af eksisterende a-kraft-anlæg, til at informere nabolande, inden beslutningerne træffes, og således at nabolande får en ret til at udtale sig, inden beslutningerne træffes?«

Begrundelse

På grund af den nye situation i Europa er blandt andet opstået en diskussion om sikkerhed på a-kraft-værker. Det gælder især i forbindelse med det netop igangsatte byggeri af et værk i Polen (ved Gdansk), og det gælder Greifswaldværket i DDR.

Den situation bør efter spørgerens opfattelse udnyttes til, at Danmark fremfører ovennævnte synspunkt i alle de relevante fora, hvor disse emner diskuteres.

Svar (23/2 90):

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Danmark tog allerede i 1986 et tilsvarende initiativ over for det Internationale Atomenergi Agentur (IAEA) og EF i forbindelse med internationale drøftelser om styrkelse af den nukleare sikkerhed efter Tjernobylulykken. Det danske initiativ fremkaldte dog ikke positive reaktioner dengang.

Det må principielt fastholdes, at lande, der har eller planlægger atomkraftværker, har ansvaret for, at opførelsen og driften af atomkraftværkerne sker sikkerhedsmæssigt forsvarligt.

Jeg kan – efter at der har været kontakt med Udenrigsministeriet derom – oplyse, at Danmark i forbindelse med IAEA's generalkonference i september 1990 påregner på ny at rejse spørgsmålet om nabolandes informations- og